

Opowiedziane

<https://opowiedziane.ipn.gov.pl/ahm/swiadkowie/52827,Rylski-Zbigniew.html>
2026-08-28, 06:00

Zbigniew Rylski

Podpułkownik Wojska Polskiego, Powstaniec Warszawski,
represjonowany w czasach stalinowskich.

Zbigniew Rylski urodził się 23 stycznia 1923 r. w Lidzie na Wileńszczyźnie. Pod koniec 1939

r. jego rodzina zagrożona wywózką w głąb ZSRS przedostała się do okupowanej przez Niemców Warszawy. W 1941 r. wstąpił do Szarych Szeregów i brał udział w akcjach sabotażowych. W 1942 r. został zaprzysiężony jako żołnierz Armii Krajowej. Od marca 1942 r. do lutego 1944 r. pełnił funkcję łącznika Komendy Obwodu z komendantami Rejonów i komendantem Okręgu Warszawskiego AK. Walczył w Powstaniu Warszawskim, w batalionie „Parasol”. Był dwukrotnie ranny. Uczestniczył w walkach na przedpolu Pałacu Krasińskich, w gruzach dawnego getta w rejonie Gęsiej i Nalewek. Po zranieniu od 13 do 19 sierpnia przebywał w szpitalu polowym, po czym wrócił do oddziału. W nocy 30/31 sierpnia 1944 r. uczestniczył w nieudanej próbie przebicia korytarza do Śródmieścia; po czym 1 września 1944 r. przeszedł w grupie żołnierzy batalionu „Parasol” kanałami, wychodząc włazem przy ul. Wareckiej.

W latach 1945-1947 był kapralem LWP w Okręgowym Składzie Samochodowym DOW-I w Warszawie. We wrześniu 1945 r. ujawnił się przed Komisją Likwidacyjną AK. Kilka tygodni później został zatrzymany na polecenie Prokuratury Wojskowej KBW. W styczniu 1946 r., po pokazowym procesie, Wojskowy Sąd Garnizonowy skazał go wraz z innymi żołnierzami LWP na dwa lata więzienia. Wolność odzyskał w marcu 1947 r. na mocy amnestii.

Po odzyskaniu wolności pracował w Polskiej YMCA, następnie jako kierowca w Centralnym Zarządzie Zakładów Graficznych w Warszawie (1947 r.). Od grudnia 1947 r. zatrudniony w Centrali Zaopatrzenia Przemysłu Poligraficznego, zaś od lat 50. w Centralnym Zarządzie Poligraficznym. W latach 1963–1973 w Domu Słowa Polskiego. W tym czasie ukończył dwuletnie pomaturalne Studium Ekonomiczne i uzyskał dyplom ekonomisty. W 1978 r. przeszedł na wcześniejszą emeryturę, jednak po dziesięciu latach od 1988-1990 r. ponownie pracował w Zakładach Graficznych Dom Słowa Polskiego na niepełnym etacie.

Zmarł 7 listopada 2025 r. Pochowany na Cmentarzu Bródnowskim w Warszawie.

Odznaczony Krzyżem Srebrnym Orderu Wojennego Virtuti Militari, Krzyżem Oficerskim Orderu Odrodzenia Polski, Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski, Krzyżem Walecznych (dwukrotnie), Krzyżem Partyzanckim, Złotym Krzyżem Zasługi z Mieczami, Srebrnym Krzyżem Zasługi, Medalem Wojska (czterokrotnie), Medalem Za udział w wojnie obronnej 1939, Krzyżem Armii Krajowej, Warszawskim Krzyżem Powstańczym, Medalem za Warszawę 1939-1945, Medalem za Odrę, Nyse, Bałtyk, Medalem Pro Memoria, Krzyżem „Za Zasługi dla ZHP” z Rozetą z Mieczami, Odznaką Zasłużony dla Warszawy.

Przejdź do relacji

ZBIGNIEW RYLSKI

[Poprzedni Strona](#)

[Następny Strona](#)